

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

**Shree
Atmanand
Prakash**

**શ્રી
આત્માનંદ
પ્રકાશ**

પરેશુભસ્ય વાઙ્છાયાં સ્વસ્ય સમ્પદ્યતેશુભમ્ ।
પરે શુભસ્ય વાઙ્છાયાં સ્વસ્ય સમ્પદ્યતે શુભમ્ ॥

બીજાનું અશુભ ઇચ્છવાથી પોતાનું અશુભ થાય છે.
બીજાનું શુભ ઇચ્છવાથી પોતાનું શુભ થાય છે.

He who desires ill of another, falls into ill himself.
Good occurs to him who desires good of another.

પુસ્તક : ૯૩

卐

અંક : ૫-૬

ફાગણ-ચૈત્ર

卐

માર્ગ-એપ્રિલ : ૯૬

આત્મ સંવત : ૧૦૦

વીર સંવત : ૨૫૨૨

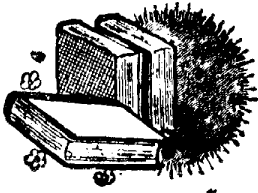
વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૨

શ્રીકૃષ્ણગણિ

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન પૂ. આ. શ્રીમદ્ વિજયલક્ષ્મિસૂરીશ્વરજી મહારાજ		૨૫
(૨)	આત્મા બન્યો પરમાત્મા (ગતાંકથી ચાલુ) અનુવાદક : ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ		૨૬
(૩)	ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવનો જીવન સંદેશ પૂ. પં. શ્રી કનકવિજયજી ગણિ.		૩૧
(૪)	સામાર સ્વીકાર	—	૩૫

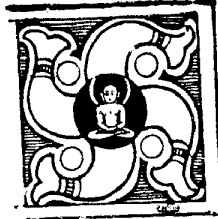
આ સમાના નવા આજીવન સભ્યશ્રીઓ

✓ શ્રી પ્રફૂલ્લચંદ્ર વલ્લભદાસ મહેતા	ભાવનગર
✓ શ્રી ચંદુલાલ ધનજીભાઈ વોરા	ભાવનગર
✓ શ્રી બળવંતરાય વનમાળીદાસ શાહ	
(વલ્લભીપુરવાળા)	ભાવનગર
✓ શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ સી. શાહ	વડોદરા
✓ શ્રી હિંમતલાલ જીવરાજભાઈ કનાડીયા	ભાવનગર
✓ શ્રી ખાંતિલાલ મુળચંદભાઈ શાહ	ભાવનગર
✓ શ્રી હર્ષદરાય હકમચંદભાઈ શેઠ	ભાવનગર
✓ શ્રી ભુપતરાય શાંતિલાલ શાહ	ભાવનગર
✓ શ્રી વિનોદરાય માણીલાલ રાણુપુરા	ભાવનગર
✓ શ્રી મનહરલાલ વૃજલાલ ભંભા	ભાવનગર
✓ શ્રી મહેન્દ્રકુમાર મનસુખલાલ શાહ	ભાવનગર
✓ શ્રી શશીકાંત મોહનલાલ શાહ	ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

શ્રી મહાવીરસ્વામી જિન સ્તવન

(રાગ : રાખના રમકડાં)

વીરનાં વયણુડાં, મારા મનમાં રમતાં રાખ્યાં રે;
જન્મ મરણના દુઃખ હટાવા, પ્રભુએ અમૃત બાખ્યાં રે. વીરનાં ૧

લોકો બોલે અમૃત ખીજું. એ અમૃત નહિ માતું;
શિવસુખનાં જે સ્વાદ ચખાવે તે અમૃત દીલ આણું રે. વીરનાં ૨

વિષય વિષતું ઝેર ઉતારે, ધર્મ અમૃત તે કહીએ;
પાણીને વલોવી વહાલાં, માખણ કહો કેમ લહીએ રે? વીરનાં ૩

સ્યાદ્વાદ સત્ત નયથી ગળીયું, પુણ્યે એ મને મળીયું રે;
કર્મ પ્રબલ દલ તેથી ગળીયું. નિજ બાવે દીલ હળીયું રે. વીરનાં ૪

આત્મ કમલ એ અમૃત મીઠું, પીને શિવપુર દીઠું;
લગ્નિધિ વિલાસ રહ્યો જ્યાં અગણિત, તે જગ અમૃત મીઠું રે વીરનાં ૫

પૂ. આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયલગ્નિધિમૂર્તીશ્વરજી મહારાજ

આત્મા બન્યો

પરમાત્મા

પ્રવચનકાર : આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી
અનુવાદક : ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ

(ગતાંકથી ચાલુ-હપ્તો ૪ થો)

આત્માના ત્રણ ભેદ

આત્મા જ્યારે જાણે છે કે આ કર્મજનિત ઉપાધિઓને કારણે આત્મગુણોના વિકાસમાં વિક્ષેપ આવે છે ત્યારે એવાં કર્મોને અપનાવે છે જ શા માટે? ખરું જોતાં આત્મા ન ઈચ્છે તો પણ પરમાવેશ-શરીર અને શરીર સાથે સંબંધિત વસ્તુઓ-ઉપર રાગ, દ્વેષ, મોહ વગેરેને કારણે કર્મબંધન કરી બેસે છે. કર્મોને શત્રુ જીને દૂર રાખીએ તો જ આ શક્ય બને, પરંતુ આજે અધિકાંશ આત્માઓએ કર્મશત્રુઓને મિત્ર બનાવેલા છે.

માથું કાપી નાખતા શત્રુઓ તો પ્રત્યક્ષ રીતે શરીરનો નાશ કરે છે. જ્યારે કર્મશત્રુ તો આત્માના ગુણોનો નાશ કરીને કેટલાંય જન્મોની ઉત્તમ ધર્મકરણીને નષ્ટ કરી નાખે છે. માથું વાઢી નાખનાર અનિત્ય શરીરનો જ નાશ કરે છે, નિત્ય આત્માનો નહીં. પરંતુ દુષ્ટ કર્મશત્રુઓ સાથે મિત્રતા કરીને તો આપણે સ્વયં આપણું માથું કાપવાનું કામ કરીએ છીએ.

આ માટે કર્મજનિત ઉપાધિ-નિરુપાધિને ધ્યાનમાં લઈને આત્મગુણોના વિકાસની વધતી ઓછી માત્રાની દૃષ્ટિએ આત્માઓને મુખ્યત્વે ત્રણ ભાગમાં વહેંચી શકાય છે (૧) બહિરાત્મા (૨) અંતરાત્મા અને (૩) પરમાત્મા. શરીર અને શરીરને સંબંધિત વસ્તુઓમાં આત્મબુદ્ધિ કરવાવાળો આત્મા બહિરાત્મા કહેવાય છે. શરીર અને શરીરના અંગઉપાંગોને બધું જ સમજનારા લોકો એને પોતાનો માનીને રાત-દિવસ શરીરની જ સેવા સુશ્રુષામાં રચ્યા-પચ્યા રહે છે. આવો આત્માની સેવાનો કોઈ વિચાર નહીં કરનાર

બહિરાત્મા છે. આવા લોકો, ભોજન માટે થોડું જ અનાજ જોઈએ, છતાં પણ દુર્નિયાબરના ખાદ્ય-પદાર્થો પહેલેથી મંગ્રહ અને મમત્ત્વ કરીને ભરી રાખશે. પહેરવા માટે થોડાંક કપડાં જોઈએ, પરંતુ કપડાંની પેટીઓની પેટીઓ ભરીને રાખશે. કેઈ વ્યક્તિ ઠંડીથી કુચ્છતો હશે તેમ છતાંય તેને કશું નહીં આપે. પોતાના માટે અને પોતાના શરીર માટે ભેગું કરીને રાખશે.

શરીરને રહેવા માટે નાનકડું મકાન જોઈએ, પરંતુ મોટા-મોટા વિશાળ અને આલીશાન બંગલા અને ઇમારતો બનાવશે. કોઈ ગરીબને એમાં આશ્રય નહીં આપે. આ જ રીતે શરીરના એશ-આરામ, આનંદ-પ્રમોદ અને સુખ-સુવિધા માટે દુર્નિયાબરનાં સાધનો એકઠાં કરશે, પૈસાને વ્યર્થ રીતે પાણીની જેમ વેડફી નાખશે, પરંતુ કોઈ દુઃખીની સેવામાં ધનનો ઉપયોગ નહીં કરે. માત્ર શરીરમાં જ આનંદ માનનાર બહિરાત્માઓ ગણાય. આવી વ્યક્તિઓ આત્મા વિશે ક્યારેય કશું સમજતા કે વિચારતા નથી અને એ જ રીતે પરમાત્માના સ્વરૂપનો પણ વિચાર કરતા નથી. આવું-પીવું, સંપત્તિ એકઠી કરવી, સંતાનો પેદા કરવા, મોઝ મઝા કરવી આ બાબતો જ તેમને માટે તો આત્મા અને પરમાત્મા છે.

નિષ્કર્ષ એ છે કે “બહિ” એટલે કે આત્માના પોતાના ગુણો અને સ્વભાવથી બહાર પરભાવો અને પરગુણોમાં જ અહર્નિશ રમણ કરનાર જીવ બહિરાત્મા છે. આવા આત્માઓ માટે પરમાત્મા અતિ દૂર છે.

શરીરની ત્રણ અવસ્થાઓ છે-બાહ્યાવસ્થા, યુવાવસ્થા અને વૃદ્ધાવસ્થા. બહિરાત્મા જીવ હોય

માર્ચ એપ્રિલ : ૬૬]

૨૭

તેને. આ ત્રણ અવસ્થાઓ શરીરના ચિંતનથી વિશેષ કશું વિચારવાની તક સાંપડતી નથી. એને પોતાના બહિરાત્મપણાનું કોઈ દુઃખ હોતું નથી. અને કોઈ ધર્મશુરુ ગમે તેટલો ઉપદેશ આપે, તો પણ એને સહેજે શરમ આવતી નથી. આવી વ્યક્તિ ધૃષ્ટ અને નિર્લજ્જ થઈને શરીરના સુખ માટે દુનિયાગરનાં પાપકર્મો કરે છે અને પોતે જ પોતાના આત્માનો શત્રુ બને છે. ધર્માચરણની વાત તો ઘણી દૂર ગયુંય, પણ આવી વ્યક્તિઓ ધર્મની સન્મુખ પણ નથી હોતી.

બાળપણમાં ગંદડીથી લપેટાએલો એને પોતાની બાતનું પણ એ કાગે બાન હોતું નથી અને પરાધીન બનીને જીવતો હોય છે. યુવાનીમાં વિવચવાસનાના કીચડમાં ફસાયેલો રહે છે, ત્યારે પણ પોતાની બાતને સમજતો નથી. વૃદ્ધાવસ્થામાં તો શ્વાસ, ખાંસી, દમ જેવા કેટલાય રોગ થાય છે, તૃણ વધતી જાય છે અને ઘરના લોકો પણ ગમે ત્યાં થૂંકીને કે મળ-મૂત્ર કરીને ઘર બગાડતા હોવાથી નકરત કરે છે. આટલું બધું થયું હોવા છતાં પણ, વૃદ્ધાવસ્થામાં ધર્મની સન્મુખ જઈને પોતાના આત્મા વિશે કશુંય વિચારતો નથી. આનો અર્થ એ કે ત્રણે અવસ્થાઓમાં મનુષ્ય હોવા છતાં પશુની જેમ જીવે છે. પુરુષ તો તે કહેવાય, જે ધર્મમાં અને આત્મશુણના વિકાસ માટે પુરુષાર્થ કરે, શ્રી આનંદધન કહે છે-

“જે તે જીત્યા રે તે મુજ જીતિયા રે,
પુરુષ કિશ્યુ મુજ નામ ?”

“પરમાત્માએ પરમાત્મા બનતા અગાઉ કામ, ક્રોધ, રાગ-દ્રેષ, મોહ આદિના કારણે જન્મેલા કર્મશત્રુઓને જીતી લીધા છે. તેઓ હવે મને (બહિરાત્માને) જીતી રહ્યાં છે, ત્યારે મારું ‘પુરુષ’ નામ જ વ્યર્થ છે. કર્મશત્રુઓને જીતવાને બદલે એમનાથી હાર ખાઈને તેમનો શુભાસ બન્યો છું.”

બહિરાત્માનું બાહ્ય જગત :

બહિરાત્માની આ જ સ્થિતિ છે. જીવનની ત્રણ અવસ્થાઓમાં તે મૂર્ખ અને નાસમજ જ રહ્યો છે. સ્ત્રી, પુત્ર, કુટુંબ, ધન, મકાન વગેરેના મોહમાં લોકો એવા ફસાયેલા રહે છે કે તેમને પરમાત્માનું નામ લેવું કે આત્માના હિત માટે વિચારવું જરા પણ પસંદ પડતું નથી. આ વિશે એક રસપ્રદ ઉદાહરણ બોધ્યો-

મારવાડના એક વૈષ્ણવ વાણિયાને ચાર પુત્રો હતા. ચારેય ઘણા હોશિયાર, યોગ્ય અને વિનયી હતા. શેઠ રાત-દિવસ પોતાના કારોબારમાં જ રૂબેલા રહેતા હતા. વૃદ્ધાવસ્થા આવવા છતાં પણ કોઈ દીકરા પર વિશ્વાસ રાખીને તેને કશું સોંપતા ન હતા.

દીકરાઓએ કહ્યું, “પિતાજી, હવે તમે ઘણાં વૃદ્ધ થઈ ગયા છો. ભગવાનનું ભજન અને ધર્મધ્યાન કરો. વ્યાપાર-ધંધો અને સંભાળી લઈશું.”

શેઠ બોલ્યા, “નહીં, હું તમારા વિશ્વાસે મારો વેપાર-ધંધો ન મૂકી શકું. તમે બધા તો અત્યંત મહેનતથી કમાયેલી મારી સંપત્તિને વેડફી નાખો.”

દીકરાઓએ આખરે કહ્યું, “ખેર પિતાજી ! તમારે ન માનવું હોય તો ન માનજો. તમને જેમ યોગ્ય લાગે તેમ કરો.”

એકવાર શેઠ એટલા બધા ખીમાર પડ્યા કે સાવ પથારીવશ થઈ ગયા. શેઠનું દુકાને જવાનું પણ બાંધ થઈ ગયું; પરંતુ એમને જીવ તો રાત દિવસ ધંધાના વિચારોમાં જ રૂબેલો રહેતો. પથારીમાં પડ્યા પડ્યા પણ શેઠ દુકાનની વાતો વિચારતા રહેતા હતા.

એક દિવસ શેઠની તબિયત ઘણી ગંભીર થઈ ગઈ. મૃત્યુ પથારીએ આવીને બેઠું.

૨૮

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દીકરાઓએ વિચાર્યું, “પિતાજીએ આપણને ઉછેર્યા છે. આપણા માટે સંપત્તિ એકઠી કરી છે તેથી આપણું કર્તવ્ય છે કે અંતિમ સમયે તેમને પરમાત્માનું નામ યાદ કરાવીએ. ‘અંત મતિ સો ગતિ’ એ કહેવત અનુસાર એમની ગતિ સુધરી જાય.”

આમ વિચારીને ચારે દીકરાઓ પિતાની પાસે આવ્યા અને એમની પથારીની આગુખાગુ ઉભા રહ્યા.

પ્રથમ મોટા દીકરાએ કહ્યું, “પિતાજી, હવે તમારી જિંદગીને ભરોસો નથી. રામનું નામ લો.”

રામનું નામ સાંભળતાં શેઠને તરત જ કશું યાદ આવ્યું. તે બોલી ઊઠ્યા, “અરે! રામા બાટ પાસેથી રૂપિયા લેવાના છે. ગમે તે થાય, માગી લેજો.” દીકરાઓએ વિચાર્યું, “વાત વિપરિત જાની. ચાલો બીજું નામ યાદ કરાવીએ. કદાચ તેમના મનમાં ભગવાન જાગે.”

બીજા દીકરાએ કહ્યું, “પિતાજી, હવે તો કૃષ્ણ-કૃષ્ણ જ પો.” આ સાંભળતાં શેઠ તત્કાળ બોલી ઊઠ્યા, “અરે ભાઈ! પેલો કિશન ઘોષી ઘોટીજોટા લઈ ગયો હતો એણે પૈસા આપ્યા નથી. બચાવર યાદ કરાવજો.”

નિશાન વીંધવામાં તીર નિષ્ફળ ગયું તેથી ત્રીજા પુત્રએ કહ્યું, “પિતાજી! હવે તો ઘડી બે ઘડીના મહેમાન છે. ભગવાન-ભગવાન કરો.” ભગવાનનું નામ સાંભળતાં જ શેઠે કહ્યું, “અરે, જરા ભગવાન પડિતનું ખાતું બોલીને જોજો તેમાં કેટલા રૂપિયા બાકી છે?”

અંતે ચોથા દીકરાએ કહ્યું, “પિતાજી! બીજું કશું નહીં, તો પ્રભુ-પ્રભુ એટલું રંટણ તો કરો.” પરંતુ શેઠનું ચિત્ત તો માયામાં ડૂબેલું હતું તેને પ્રભુનું નામ ક્યાંથી પસંદ પડે?

તરત જ બોલી ઊઠ્યા, “જુઓ તો! પેલો પ્રભુ કામદાર ત્રણસો રૂપિયા લઈ ગયો હતો. બે વરસ થઈ ગયા, પણ એણે એનું વ્યાજ ચુકવ્યું નથી કે રૂપિયા પાછા આપ્ય નથી, એટલે તેનું ઘરબાર જપ્ત કરીને વ્યાજ સહિત રકમ વસૂલ કરજો.”

ચારે પુત્રો નિરાશ થઈ ગયા. કોઈપણ રીતે પિતાજી ભગવાનનું સ્મરણ કરે તે માટે ઘણી મહેનત કરી, તેમણે મૃત્યુપયંત ભગવાનનું નામ ન લીધું તે ન જ લીધું. બોલી હાથે પરલોક સીધાવ્યા.

આવા હોય છે બહિરાત્મા જીવ! જે જીવનભર ધર્મથી વિમુખ હોય છે અને આત્મા-પરમાત્માનો વિચાર કરતા નથી.

બીજા પ્રકારના આત્માનંદી અંતરાત્મા શરીર અને આત્માની ભિન્નતાનો વિચાર કરીને આત્માની સન્મુખ વસે છે. બાહ્ય પરભાવોથી દૂર થઈને અંતરમાં અવગાહન કરીને અંતરમુખ બને છે. શરીર ધર્મપાલનનું સાધન હોવાથી તેનું પોષણ કરે છે, પરંતુ જ્યાં શરીર પાપ કે અધર્મ તરફ જવાની તૈયારી કરે છે, ત્યાં તેને સાથ આપતા નથી.

શરીર અને શરીર સંબંધિત સાધનોનો ઉપયોગ કરવા છતાં તેનાથી નિર્લિપ્ત રહીને કુટુંબ, સમાજ, રાષ્ટ્ર વગેરે પ્રત્યેના સ્વકર્તવ્યનું પાલન કરે છે અંતરમાં તો એમ જ સમજે છે કે આ મારાં નથી, પારકાં છે. આ શરીર નિમિત્તે મારો બંધાની સાથે સંબંધ છે, એટલે મારે એમના પ્રત્યે કર્તવ્ય અને ફરજ બજાવવી જોઈએ આથી કહ્યું છે.

“રે રે સમદષ્ટિ જીવડા,

કરે કુટુંબ-પ્રાંતપાલ.

અંતર સે ન્યારી રહે,

જ્યોં ધાય ખિલાવે બાલ ॥”

માર્ગ-એપ્રીલ : ૯૨

૨૬

સંક્ષેપમાં, અંતરાત્મા બીતરમાં બાહ્ય પર-
ભાવોથી અલગ રહે છે અને આત્માનો વિચાર
કરીને પરમાત્મા તરફ જવા માટે યોગ્ય ધર્મ-
પુરુષાર્થ કરે છે. એ વિચારે છે કે ધર્મના
પ્રભાવથી જ આ બધા શુભ સંયોગ અને
સાધના મળ્યાં છે, તો હવે મારે પરમ ઉપકારી
મિત્ર સમાન ધર્મને શા માટે તજવો જોઈએ?
ધર્મ જ મારા આત્માનું કલ્યાણ કરનાર છે.
આત્માની અભિમુખ થવાથી આવા જીવ અંત-
રાત્મા કહેવાય છે.

ત્રીજો પ્રકાર છે પરમાનંદી પરમાત્માનો.
સમસ્ત કર્મજન્ય વિઘ્નથી રહિત થઈને શુદ્ધ,
બુદ્ધ, મુક્ત, નિરંજન, નિરાકાર કે જીવનમુક્ત
વિતરાગ બને છે આવા આત્માઓ તો સદા-
સર્વદા આત્મસ્વરૂપમાં જ રમણ કરે છે. પોતાના
સ્વભાવ અને આત્મશુણેમાં જ તહીન રહે છે.

જો બહિરાત્મા જીવ કર્મોના આવરણોને દૂર
કરવા માટે શુદ્ધ ધર્મથી પુરુષાર્થ કરે, કામ,
ક્રોધ, મદ, લોભ, કપટ, અભિમાન, રાગ-દ્રેષ,
મોહ વગેરે વિભાવોને છોડીને શીલ, ક્ષમા,
નિરહંકાર, સંતોષ, સરળતા, નમ્રતા, વીતરાગતા
વગેરે સ્વભાવમાં-આત્મશુણેમાં રમણ કરવા
લાગે, તો તે અંતરાત્મા બનીને ક્રમશઃ શુણ-
સ્થાનોનાં પગથિયાં ચઢતાં-ચઢતાં એક દિવસ
પૂર્ણ-શુદ્ધ આત્મા-કર્મરહિત આત્મા-પરમાત્મા
બની જાય છે.

પરમાત્મા પ્રાપ્તિનો ઉપાય :

જિન મહામુનિઓએ અંતરાત્મા બનીને
પરમાત્મતત્ત્વમાં લીન થવાની સાધના કરી છે.
તેમણે પરમાત્મતત્ત્વની ઉપલિપ્ધ માટે
વધારે સરળ ઉપાય આ બતાવ્યો છે.

“ સર્વ નિરાવૃત્ય વિકલ્પબાહ્યં,

સંસારકાંતારનિપાતહેતુમ્ ।

વિવિક્ત માત્માનભવેક્ષ્યમાણો,

નિહીયસે ત્વં પરમાત્મતરવે ॥ ”

“ હે મુમુક્ષુ ! જો તું પરમાત્મતત્ત્વમાં લીન
થવા માગતો હોય, તો બધા પ્રકારના વિકલ્પોને
તજી દે. આત્મામાં ઉત્પન્ન થનાર વિવિધ વિકલ્પ
જ સંસારરૂપી ભવાટવિમાં ભટકાવે છે. આ
મહેલ, ધનસંપત્તિ, મિત્ર, પત્ની, યુત્ર, જમીન-
જયઘાઠ મારા છે. આ પ્રકારની મારાપણાની
વિકલ્પજન જ આત્માને ચક્કરમાં નાખે છે.
આ પરપદાર્થોમાંથી આત્મબુદ્ધિને દૂર કરી લેા
આટલું જ નહીં, હું નિર્બળ છું, નિર્ધન છું,
ધનિક છું, રાજા છું, રંક છું, આ બધા વિકલ્પ
તથા આ મારો શિષ્ય છે, આ મારો ભક્ત છે.
વગેરે પ્રશસ્ત ગણાય તેવા વિકલ્પ પણ
આત્માને પરમાત્મતત્ત્વમાં લીન નથી થવા દેતા,
તેથી આ બધા વિકલ્પોથી આત્માને દૂર રાખીને
નિર્દ્રંદ્ર, નિર્વિકલ્પ રાખવો જોઈએ.

પોતાના આત્માને આ બધા વિકલ્પોથી
મુક્તરૂપમાં અનુભવ કરવાનો પ્રયત્ન કરો. સંસાર-
નો કોઈ પણ વિકલ્પ આત્માને સ્પર્શ ન કરે
ત્યારે સમજવું કે પરમાત્મતત્ત્વમાં લીન થઈ
ગયા, કારણ કે ત્યાં આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જ
વિદ્યમાન રહે છે.

વિકલ્પોને દૂર કરવાને ઉપાય એ છે કે
પરમાત્માને આત્મામાં જુઓ. આત્મા પરમાત્મા-
રૂપી સૂર્યની આભા છે આત્મા ન હોત તો
પરમાત્માની ચર્યા જ ન થાય. હું (આત્મા)
અને પરમાત્મા એક છીએ. અંતર એટલું જ
છે કે હું (આત્મા) આવરણોથી ઢંકાયેલો છું.
પરમાત્મા બધા આવરણોથી દૂર છે. જે શક્તિ
પરમાત્મામાં છે, તે જ આત્મામાં છે. આત્માની
શક્તિ કર્મોનાં આવરણોથી ઢંકાયેલી છે અને
પરમાત્માની શક્તિ કર્મક્ષયના કારણે સમસ્ત
આવરણોથી અલગ પૂર્ણરૂપમાં પ્રગટ થયેલી છે.

આપણી શક્તિ પૂર્ણરૂપથી પ્રગટ નથી થઈ.
તેને પૂર્ણરૂપથી પ્રગટ કરવા માટેનો સરળ માર્ગ
એ છે કે પરમાત્મા પ્રતિ આત્મામાં પરિપૂર્ણ

પ્રેમ જાગૃત થઇ જાય. તે પ્રેમ એવો હોવો જોઇએ કે ગમે તેવી પરિસ્થિતિમાં પણ પરમાત્માનું ધ્યાન ખેંડિત થવું જોઇએ નહીં. હંમેશા આ જ ધ્યાન રહે....

“ સિદ્ધોડહં સુદ્ધોડહં,
અણુતાણાદિ ગુણ સમિદ્ધોડહં ”

“ મારો આત્મા સિદ્ધ છે, શુદ્ધ છે, અનંત-જ્ઞાન વગેરે નિજગુણોથી યુક્ત છે. ”

આ જ વાતનો નિદેશ શ્રાવક વિનયચંદ્ર પોતાની ‘ ચોવીસી ’માં કરે છે.

“ તૂ સો પ્રભુ પ્રભુ સો તૂ હૈ,
દ્વૈતકલ્પના મેટો;
શુદ્ધ, ચેતન, આનંદ, ‘વિનયચંદ્ર’
‘પરમાત્મ પદ મેટો.’ ”

આ રીતે આત્મા હંમેશા પરમાત્મધ્યાનમાં તટ્લીન રહેશે તો તેના સમસ્ત આવરણ હટી જશે. તે સમયે આત્મા સ્વયમેવ પરમાત્મા બની જશે.

સ્થળ : જોડીજીનો ઉપાશ્રય પાયધુની, મુંબઈ.
સમય : વિ. સં. ૨૦૦૬ શ્રાવણ સુદ-૧૨

યાત્રા પ્રવાસ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી સંવત ૨૦૫૨ ના ચૈત્ર સુદ ૫ રવિવાર તા. ૨૪-૩-૨૦૨૦ના રોજ પાલીતાણા મુકામે સભ્યશ્રીઓનો એક યાત્રા પ્રવાસ રાખવામાં આવ્યો હતો.

આ યાત્રા પ્રવાસ મહા તથા ચૈત્ર માસનો સંયુક્ત રાખવામાં આવ્યો હતો.

તેમાં નીચેના ડાનરશ્રીઓ તરફથી ગુરુભક્તિ તથા સ્વામીભક્તિ શ્રી તખતગઢ જૈન ધર્મશાળામાં કરવામાં આવી હતી, જેમાં ખૂબ જ સરસ એવો ગુરુભક્તિના તથા સ્વામીભક્તિનો લાભ મળ્યો હતો.

મહા માસ તથા ચૈત્ર માસની યાત્રા પ્રવાસના હાતાગ્રીઓ

(૧)	શ્રી કાંતિલાલ રતિલાલ સહોત, વાનતા સાડી સેન્ટર	ભાવનગર
(૨)	શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સહોત	ભાવનગર
(૩)	શ્રી ખીમચંદભાઈ પરશોત્તમદાસ શાહ	ભાવનગર
(૪)	શ્રી હઠીચંદ ઝવેરભાઈ શાહ	ભાવનગર
(૫)	શ્રી વનમાળીદાસ ગોરધનભાઈ શાહ	મુંબઈ
(૬)	શ્રી સાકરચંદ મોતીચંદ શાહ	મુંબઈ
(૭)	શ્રી કપૂરચંદ હરીચંદ શાહ (માચીમવાળા)	ભાવનગર
(૮)	શ્રી વૃજલાલ ભીખાલાલ શાહ (દલાલ)	ભાવનગર
(૯)	શ્રી નાનચંદભાઈ તારાચંદભાઈ શાહ	મુંબઈ
(૧૦)	શ્રી બાણુલાલ પરમાણુદાસ શાહ	ભાવનગર

માચ-એપ્રિલ : ૬૬]

૩૧

ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવનો

જીવનસંદેશ

(પૂજ્ય પંન્યાસજી મહારાજ
શ્રી કનકવિજયજી ગણિવર)

આજથી લગભગ ચોવીસસો વર્ષ પહેલાંની એ એક શાંત રજની હતી. જે સમયે આકાશ શાંત હતું. વાતાવરણ પ્રમત્ત હતું. રજનીનાથ ચંદ્રના સુમધુર શીતલ કિરણોને। સૌમ્ય પ્રકાશ પૃથ્વીના વિશાલ પટ પર ફેલાઈ રહ્યો હતો. સુરભિ વાયુ મંદમંદ ગતિએ વાઈ રહ્યો હતો. તે ચૈત્ર શુદ્ધ ત્રયોદશીની પવિત્ર રજનીએ ત્રિલોકનાથ ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવ આ અવનિ પર પધાર્યા.

રળીયામણા મગધદેશ (બિહાર) નું સમૃદ્ધ ક્ષત્રિયકુળનગર તે વેળાએ ધન્ય બન્યું. સાત સાત પેઢીને અજવાળનારા પનોતા પુત્રનાં આગમનથી મહારાજા સિદ્ધાર્થ તથા મહાદેવી ત્રિશલામાતા તેમજ સમગ્ર રાજકુલ તે શુભ અવસરે આનંદના સરોવરમાં નિમગ્ન બન્યું.

જગદુદ્ધારક ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવના જન્મથી માતા ત્રિશલાદેવીએ પોતે જોયેલાં ચૌદ મહારવર્ષને કૃપ્યા માની તેઓનું હૃદય હર્ષના મહાસાગરમાં હીલોળા ભરવા માંડ્યું. ભગવાનના જન્મની સાથે તે વેળાએ ત્રણેય લોકમાં શાંતિ, સુખ તથા શીતળતાની નિર્મળ હવા ફેલાઈ ગઈ. વાતાવરણમાં પવિત્રતાનો પમરાટ પધરાયો. ખરેખર રાગ-ક્રોધ તથા અજ્ઞાનનાં ગાઢ અંધકાર પડોળને નિવારનાર તેજસ્વી સૂર્યસમા દેવાધિદેવ શ્રી મહાવીર ભગવંતનો મહિમા અલૌકિક તથા અદ્ભુત હતો.

જન્મ થતાંની સાથે દેવ-દેવેન્દ્રોનાં ઈંદ્રાસનેા કંપી ઉઠ્યા. અસંખ્યાત દેવ દેવીઓનાં પરિવારની

સાથે ઈન્દ્રોએ મેરુશિખર પર ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવનો જન્મ-મહોત્સવ ઉજવીને પોતાની બતને ધન્ય બનાવી. પૂર્વકાલીન અનેક ભવોની ઉત્કટ કોટિની આરાધનાના પ્રભાવે ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવનું પુણ્યતેજ ખરેખર અપ્રતિમ છે. શકેન્દ્રને ભગવાનનાં શરીરગળ વિષે શંકા બળે છે, તે વેળા અનંતબદ્ધી શ્રી વીર ભગવાને પોતાના પગના અંશુકાથી લાખ-લાખ યોજનના મેરુને કંપાવ્યો. બાળ એવા વીર ભગવંતનું એ કેવું અતુલ પરાક્રમ !

આવું અનુપમ આત્મબલ, ભવાંતરના તપ, ત્યાગ તથા સંયમ, ધર્મની ઉત્તમ આરાધનાના યોગે ભગવાનને પ્રાપ્ત થયું છે; મારે જ અનંતબદ્ધી મહાવીર ભગવંતનું તે બળ ક્ષમાદારા જગતકલ્યાણકર બન્યું. મુક્તિમાર્ગની આરાધનાના યોગે પ્રાપ્ત થતી શક્તિઓ જગતના સમસ્ત આત્માઓને મારે આ રીતે આશીર્વાદરૂપ બને છે એ નિઃશંક છે.

આમલકી કીડાના અવસરે બાલ વર્ધમાન-કુમાર, દેવનો બળે વખત પરાભવ કરે છે. શક્તિશાળી વર્ધમાનનાં સત્ત્વ, ધૈર્ય તથા પરાક્રમ કોઈ અજબ કોટિનાં છે. દેવ છેવટે પરાજય સ્વીકારી, બાલવર્ધમાનની સ્તુતિ કરી, પોતાના અપરાધની ક્ષમા યાચી પોતાનાં સ્થાને આઢ્યો બંધ છે. અતુલબદ્ધી વર્ધમાનકુમારનાં પરાક્રમની યશોગાથા તે વેળા આખાંયે નગરમાં ફેલાઈ.

માતા-પિતા પોતાના પુત્ર વર્ધમાનકુમારને બાણુવવાને મારે પાઠશાળામાં લઈ બંધ છે.

ત્રણ-ત્રણ વિશિષ્ટ જ્ઞાનના સ્વામી ભગવાનનાં હૃદયની વિશાળતા સાગર કરતાંયે અધિક છે. વાણીની ગંભીરતા આત્માની ધીરતા અદ્ભૂત છે. પાઠશાળાના શિક્ષકને જ્યારે સમજાય છે કે આ બાળક તો જ્ઞાનનો સ્વયંભૂરમણ સાગર છે, ત્યારે તે પાઠક પોતાના હૃદયની શંકાઓ પ્રગટ કરી બાળ વર્ધમાનકુમાર પાસેથી સમાધાન મેળવે છે.

યૌવન વયે ભગવાન મહાવીર, યશોદાની સાથે પાણિગ્રહણ કરે છે. જળ કમળની જેમ નિલેપ બનીને સંસારના સુખોમાં મહાવીર ભગવંત હૃદયથી વિરક્ત રહે છે. ઋદ્ધિ-સિદ્ધિ તથા સમૃદ્ધિ, રાજ-પાટનાં અપાર વૈભવો, આ બધાની વચ્ચે વૈરાગ્ય રંગથી રંગાયેલો ભગવાન વીરનો મહાન્ આત્મા ઉદાસીનપણે અનાસક્ત-ભાવે રહે છે.

વૈરાગ્યના મહાસાગર ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવ, ત્રીશ વર્ષની ભરબુવાનીમાં વૈભવો, ઋદ્ધિ તથા સંપત્તિઓના અઢળક સાધનોને લાત મારી કાર્તિક વદિ ૧૦ ના મંગળ દિવસે ત્યાગના પવિત્ર માર્ગે પ્રયાણ આદરે છે.

ભગવાન શ્રી મહાવીર, રાજઋદ્ધિનો ત્યાગ કરીને, સંસારને એક જ ઉપદેશ આપી રહ્યા છે. 'સુખ જોઇતું હોય, શાશ્વત અખંડ તથા સ્વતંત્ર સુખ મેળવવું હોય, તો સંસારના માયા, મોહ તથા સમતાનાં બંધનોને ત્યજ દો. આત્માને પામર બનાવનાર આ બધા ભાવ શત્રુઓનો પરાજય કરનાર જ વીર બની શકે છે. વીરતાનો, ઉન્નતિનો તથા આત્મપ્રગતિનો આ જ એક રાજમાર્ગ છે.'

સ્વેચ્છાએ સંસારના સુખોને સાપ જેમ કાંચળી ફેંકી દે તેમ ત્યજીને સંસારમાંથી નીકળતા શ્રી વર્ધમાનકુમાર આ રીતે સંસારનાં સુખોની અસારતા જગતને સુણાવી રહ્યાં છે.

સંયમ સ્વીકાર્યા પછી, ભગવાન વીર પ્રભુ સાડાબાર વર્ષ સુધી ઉત્તમ તપ તપવાપૂર્વક ઘોર ઉપસર્ગોને હૃદયની પ્રસન્નતાપૂર્વક અપૂર્વ ધૈર્યથી સહન કરતા રહે છે. અનંત બળના સ્વામી તેઓ કેઈના પ્રત્યે પણ, અરે! પોતાની જાત પર ભયંકર ઉપદ્રવો કરનાર પ્રત્યે પણ, કોપ કરતા નથી. કેઈના પ્રત્યે રોષ નહિ રાખતા તેઓ પોતાના પૂર્વ દુઃકૃત્યને બપાવવા જાગૃત રહે છે. બહારથી, અંદરથી તથા બન્ને રીતે શમ, ઉપશમ તથા પ્રશમને ધારણ કરનાર શ્રી વીરભગવંતનું ધૈર્ય ખરેખર મેરુ કરતાં અધિક હતું.

ક્ષમાના સાગર ભગવાન શ્રી મહાવીરે પોતાના બળનો કે આત્મશક્તિનો ઉપયોગ, કેવળ નિજના ભાવ શત્રુ ક્રમ, કપાયોને જીતવાના માર્ગે જ કર્યો. ત્યારથી ભગવાન વર્ધમાનસ્વામી વીરના વીર મહાવીર તરીકે સુપ્રસિદ્ધ બન્યા. ગોવાળ જેવા ક્ષુદ્ર માનવો કે સંગમ જેવા હીન દેવોદ્ધાર કરાતાં ઉપસર્ગોને સમભાવપૂર્વક તેઓ સહન કરે છે. ક્ષમાસાગર વીર ભગવંત આ બધા ઉપસર્ગોના તુલુભ તોફાનોની વચ્ચે પણ મેરુની જેમ અકંપ રહે છે.

ક્રમવિવશ આત્માઓની ભાવદયા ચિંતવતાં વૈરાગ્યવાસિત ભગવાન મહાવીર ત્યાગના માર્ગે સંયમપૂર્વક અપ્રમત્તપણે વિહરી રહ્યા છે. ત્યાગને દીપાવનાર ક્ષમા ખરેખર તેઓનાં જીવનની નિમજળતાને વધુ રંગી રહી છે. આથી કહી શકાય કે 'સાચું બળ તે જ કે બળદ્ધારા જે બરાબર કરનારનું' ભલું કરવાની અપૂર્વ ક્ષમા, અનુપમ ધીરતા કે અલૌકિક વીરતા ઇત્યાદિ રહેજે જીવનમાં જાગૃત હોય. સંયમ કે વિવેક વિનાનું બળ કેવળ પાશવી જ કહી શકાય.'

આજે આપણી આસપાસ જે બની રહ્યું છે, તેનો વિવેકપૂર્વક વિચાર કરતાં રહેજે સમજી શકાય છે કે, 'બુદ્ધિ, શક્તિ કે સંપત્તિને પામેલા માનવો આજે અહ-મમતાના તોફાની નાદે

માર્ગ-એપ્રીલ : ૯૧

૩૩

ચઢીને જગતમાં અકાળે સર્વનાશને આમંત્રી રહ્યા છે. આની સામે બે હજાર વર્ષ પહેલાં જીવન જીવીને સંસારને જીતી જનારા, ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવના આ બધા ગુણો આપણને કોઈ અપૂર્વ યોગપાઠ આપી ન્તય છે.

આમ સાકાળાર વર્ષ સુધી સદા અપ્રમત્તપણે ઘોર તપ તપી, ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવ જીવનના તેંતાલીસમાં વર્ષે ધાતીકર્મેને ખપાવી ઋગ્વેદ-વાલિકા નદીના કિનારે વૈશાખ સુદિ ૧૦ ના પવિત્ર દિવસે કેવળજ્ઞાન લક્ષ્મીને પ્રાપ્ત કરે છે.

કેવળજ્ઞાનને પ્રાપ્ત કર્યા પછી, ભગવાન મહાવીરદેવ સર્વજ્ઞ-સર્વદર્શી બન્યા. સમસ્ત લોકના સર્વ દ્રવ્યોના, સર્વ પર્યાયોને, ત્રણે કાળના સર્વ ભાવોને જોતાં-જાણતાં વિચરી રહ્યા છે.

અપાપા નગરીના ઉદ્યાનમાં. તેઓશ્રીએ ધર્મ-તીર્થની સ્થાપના કરી, સમસ્ત સંસારના ઉદ્ધારની એક જ ભાવનાથી, સદ્ધર્મ માર્ગનો પ્રચાર તેઓ-શ્રીએ ત્યારથી શરૂ કર્યો. જગતના ભૂખ્યાઓની સાચી ભૂખ ભાંગનાર, તૃષાતુરોની વાસ્તવિક તૃષ્ણાને શમાવનાર, દરિદ્રોની ભાવ દરિદ્રતાને દૂર કરનાર, તથા રોગીઓનાં રોગને ટાળનાર ભાવ-દયાના નિર્મળસ્વયંભૂસાગર ભગવાન શ્રી મહાવીર-દેવના સદ્ધર્મમાર્ગને સ્વીકારી સંસારબરના બંધ આત્માઓ તે કાલે તે અવસરે પોતાના આત્મ-કલ્યાણને સાધવા સમુત્સુક બન્યા.

ભગવાન શ્રી મહાવીર-દેવે પોતાના સદુપદેશ-દ્વારા જગતના આત્માઓને મૈત્રી, પ્રમોદ, કરુણા તથા મધ્યસ્થતાના નિર્મળ તત્ત્વજ્ઞાનનું અમીપાન કરાવ્યું.

‘સંસારમાં સદુ કોઈ આત્માઓ કર્મધીન છે, કર્મજન્ય વિપમતાઓને સમભાવપૂર્વક સહન કરવામાં જ જીવનની સફળતા છે. જે કોઈ સુખ દેખાઈ રહ્યું છે તે કાલ્પનિક છે. સુખ કે દુઃખની સંસારમાં જે કલ્પના ઊઠે છે, તે મોહસાગરના

તરંગ છે, મિથ્યા ભ્રમણા છે. આથી જ આપણને સુખ કે દુઃખ આપનાર અન્ય કોઈ નથી. અન્ય કોઈના પ્રત્યે રાગ, દ્રેષ, વેર, વિરોધ ન હોવો જોઈએ.’

‘પ્રાણીમાત્ર પ્રત્યે મૈત્રીભાવના રાખવી. ગુણવાન આત્માઓના ગુણો પ્રત્યે હૃદયને સદ્-ભાવ કેળવવો. ગુણાનુરાગ એ જ ખરેખર જીવનની અદ્ભુત સંપત્તિ છે ધન, કીર્તિ કે પ્રતિષ્ઠા કરતાં આત્માને ઉદ્ધર્માત્મી બનાવનાર અનુપમ કોઠિનો ગુણ આ પ્રમોદ ભાવ છે. દુઃખી, પીડિત કે સંતરત દીન આત્માઓનાં દુઃખોને ટાળવા શક્તિ સામર્થ્યને ઉપયોગ કરવા સજાગ બનવું તે કરુણા છે જે ખરેખર આત્માનું પ્રાણદાથી ઉત્તમ તત્ત્વ છે તેમજ જે અયોગ્ય આત્માઓ પોતાના પાપોદયે ઉન્માર્ગે જઈ રહ્યા છે, ઉપકારી આત્માઓના સદુપદેશને નકારી રહ્યા છે. આવાઓ ઉપર ઉપેક્ષાભાવ રાખતા શીખવું જોઈએ. નિર્ગુણી કે ગુણુદેષી આત્માઓ પ્રત્યે તિરસ્કાર ન જ હોવો જોઈએ.’

ભગવાન મહાવીરદેવના આ સદુપદેશને પામી સંસારબરના ત્રણેય લોકના આત્માઓ અજ્ઞાન, મોહ તથા કર્મબંધના પાપમાર્ગથી પાછા વળ્યા, જીવનને ધન્ય બનાવી અગાજીત આત્માઓ સદ્ગતિને સાધી ગયા.

આચાર-વિચારોની સર્વશ્રેષ્ઠતાને માર્ગ ઉદ્ધ-યોગનાર શ્રમણ ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવે, અધ્યાત્મવાદને માર્ગ દર્શાવ્યો; કર્મવાદનું તત્ત્વજ્ઞાન સમજાવી સંસારમાં સમભાવ કેળવવાનો સદુપદેશ આપ્યો તથા સ્વાદ્વાદદ્વારા જગતના પદાર્થોની વ્યવસ્થાનું જ્ઞાન કરાવ્યું. આવા યથાર્થ-દર્શક અકારણ ઉપકારી શ્રી મહાવીર પ્રભુ ૩૦-૩૦ વર્ષ સુધી કૈવલ્ય અવસ્થામાં ગામે-ગામ દેશે-દેશ વિચરી રહ્યા છે.

તેઓશ્રીએ પોતાની મધુરી દિવ્ય વાણીદ્વારા અન્યાય આચરનારાઓને ન્યાયનો સન્માર્ગ

ગોઠ્યો. રાજસત્તા ભોગવનારા રાજકુલોને સત્તાનેા સદુપયોગ શીખવ્યો. પ્રજાને સદાચાર, સંયમ, તપ, ત્યાગના અમૂલ્ય ગોધપાઠો આપ્યા. શ્રીમંતોને શ્રીમંતાઇનો સદ્વ્યય કરવાને ઉપદેશ્યું. દાન, શીલ, તપ અને ભાવ ધર્મનો સન્માર્ગ ભગવાને જગતમાં આ રીતે ફેલાવ્યો.

પરિણામે રાજ-મહારાજાઓએ રાજ-પાટ ત્યજ્યાં. શેઠ શ્રીમંતોએ ભોગસુખો મૂક્યાં. દીન-હીનજનોએ દીનતા મૂકી અને સહુએ જગદુદ્ધારક શ્રી મહાવીર દેવના ચરણે પોતાનું જીવન સર્વસ્વ સમર્પી દીધું.

દશાણ્વભદ્ર જેવા રાજાઓએ, ધન્નાશાલિભદ્ર જેવા ધનવાનોએ, ચંદનળાળા-મૃગાવતી જેવાં સ્ત્રીરત્નોએ ભગવાનનાં ચરણને સ્વીકારી, જીવનને અજવાળ્યું. ભગવાનનાં ધર્મશાસનમાં સર્વ કોઈ ભવ્ય જીવોએ આત્મકલ્યાણ આધવા સર્વવિનંતિ તથા દેશવિરતિ ધર્મને સ્વીકાર્યો.

આ રીતે જગતના કલ્યાણકાળે જીવનની છેલ્લી પળ સુધી સતત પ્રયત્નશીલ કરુણાસાગર શ્રી મહાવીર દેવ જહોંતેર વર્ષનું સમગ્ર આયુષ્ય પૂર્ણ કરી, આજથી ૨૪૭૬ વર્ષ પૂર્વે અપાપા નગરી (બિહાર)માં કાર્તિક વદ ૦)) (આસો વદ અમાસ)ની રાત્રિના છેલ્લી ચાર ઘડીને સમય બાકી રહે સઘળા કર્મોને ખપાવી મોક્ષનાં શાશ્વત સુખધામમાં સીધાવ્યા.

તે વેળાએ ભગવાન મહાવીર દેવના પ્રથમ જણુધર શ્રી ઇન્દ્રભૂતિ-ગૌતમસ્વામી દેવજ્ઞાન પામ્યા અને સર્વજ્ઞ-સર્વદર્શી બન્યા.

દેવ દેવેન્દ્રો, રાજા-મહારાજા શેઠ-શ્રીમંતો સર્વ કોઈએ પોતાના અકારણહિતવત્સલ ત્રિલોકનાથ ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવનેા નિર્વાણ કલ્યાણક મહોત્સવ નિરાનંદ વદને અશ્રુપૂર્ણ નયને ઊજવ્યો.

સમસ્ત જગતના અજ્ઞાન આત્માઓના અજ્ઞાન-તિમિરને, મોહ મિથ્યાત્વનાં ગાઠ અધિકારને ટાળનાર ભાવદીપક ભગવાનનાં નિર્વાણથી અધિકારધરાં સંસારમાં બાણે દીપકનેા પ્રકાશ આપવાનેા હોય તે માટે સામુદાયિક દીવાઓ કરવાની એ રાત્રિએ શરૂઆત થઈ ત્યારથી તે દિવસ દીવાળી પર્વ તરીકે ઇતિહાસમાં પ્રસિદ્ધ થયો.

ત્રિલોકનાથ જગદુદ્ધારક શ્રમણભગવાન શ્રી મહાવીર દેવનેા નિર્વાણ પામ્યે આજ ૨૪૭૬ વરસ વીતી ચૂક્યાં છે. આજે પણ તે દેવાધિદેવ શ્રી વીર ભગવંતનું આ લોકોત્તર જીવન આપણને એ ધર્મસંદેશ આપી બીજા છે કે -

‘જે સંસારમાં જન્મ્યા પછી મૃત્યુને જીતી જન્મ, જરા, રોગ, શોક, રાગ-દ્રેવ, કર્મ-કષાય, આ બધાં ઢંઢોથી પર બની, તમારે સાચું આત્મસુખ મેળવવું હોય તો પુણ્યયોગે મળેલી ઉત્તમ સામગ્રીઓને તમારે વિવેકપૂર્વક સદ્વ્યય કરતાં શીખવું જોઈએ. તમને આ દેવકુલના માનવદેવ પૂર્વ પુણ્યાઈના યોગે મળ્યો છે. બુદ્ધિ મળી છે, શરીર સંપત્તિ તથા સત્તા કે અન્ય ઉત્તમ સાધનો મળ્યાં છે; માટે તેને સુંદર પ્રકારની ધર્મ-આરાધના સાથે દીપાવજો.’

‘જ્ઞાનને ત્રિનય, વિવેક તથા વિરતિથી શોભાવજો, બલને ક્ષમા, ધૈર્ય તથા સત્વદ્વારા સફળ બનાવજો સંપત્તિનેા દાન, ઉદારતા તથા ત્યાગગુણથી સદ્વ્યય કરતા રહેજો! શરીર, રૂપ તથા સત્તા કે અધિકાર આ બધાને સદાચાર, વિવેક તથા શાણપણથી શણગારજો! અને માનવજીવનને દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રની સાધનાદ્વારા સફળ બનાવી આત્માના ભાવરિપુ કર્મઢળને જીતી શાશ્વત સુખના લોકતા બનજો

જ્ય હો વિશ્વવત્સલ જગદુદ્ધારક શ્રમણ ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવનેા!

માર્ચ-એપ્રિલ : ૯૬]

૩૫

॥ શ્રીમદ્ જુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી સૂરીબો નમઃ ॥

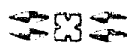

સા ભાર સ્વીકાર

પરમ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી સુભોધસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના (વિનેય શિષ્યરત્ન આચાર્યદેવ શ્રી મનોહરકીર્તિસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ માન્કત નીચે મુજબ ૨૫ પુસ્તકો અમારી અમાને લેટ આપવામાં આવેલ છે જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે. આ ઉત્તમ કોટીના પુસ્તકોની અમો ભૂર ભૂર અનુમોદના કરીએ છીએ. આ પુસ્તકો લાઇબ્રેરી વિભાગમાં જાનાવ્યાસ અર્થે સામેલ કરેલ છે....

(૧) ધન્ય બની ધરા	(૧૪) જ્ઞાન બીના અન્તરીયા
(૨) આસ્થાના ઓઝસ	(૧૫) દાદિ ખૂલે સુકિત મીલે
(૩) જુલે આંખ રતન લાખ	(૧૬) બીના અન્તર સુખ સસન્દર
(૪) અન્ય જુલે અન્થી તૂટે	(૧૭) ઉદાધિ ઉદ્ધરે ઉર
(૫) લાગે લગન જુએ અજન	(૧૮) સંસ્કૃતિના સુવર્ણ શિખરે
(૬) આંખ નરમ સપના ગરમ	(૧૯) ભાવ ભરે ભવ તરે
(૭) અન્તરંગી ઉબસ	(૨૦) બીનાશ ભઇ ઉબસ ભાગ-૧
(૮) પરમાર્થના પુષ્પો	(૨૧) બીનાશ ભઇ ઉબસ ભાગ-૨
(૯) બિન્દુ એક સિન્ધુ અનેક	(૨૨) જ્યોતિ જલે જિંદગી ફળે
(૧૦) તણખો ઝરે મનખો ફળે	(૨૩) ઉછળે ઉર્મિ અન્તરમાં ભાગ-૧
(૧૧) કરે જતન મીલે રતન	(૨૪) ઉછળે ઉર્મિ અન્તરમાં ભાગ-૨
(૧૨) તૂટે તાર ખૂલે દ્વાર	(૨૫) આંખ ઝંખે પાંખ
(૧૩) સુકા તન બીના મન	

શેઠ સેવંતીભાઈ એ. મહેતા

C/O. ઝંકારસૂરીશ્વરજી આરાધના ભવન,

ગોપીપુરા, સુભાષ ચોક, સુરત-૩૯૫૦૦૧ તરફથી

પુસ્તક નં-૧. 'પ્રથમ કર્મ અથવા કર્મ વિપાક' લેટ મળેલ છે.

જે સાભાર સ્વીકારી લાઇબ્રેરી વિભાગમાં જાનાવ્યાસ અર્થે સામેલ કરેલ છે

સાચું પ્રતિક્રિયા

એકવાર સુનશ્રી મોહનલાલજીએ શ્રીમદ્ને પૂછ્યું :

‘અમને કોઈ પૂછે કે પ્રતિક્રિયા શું કરે છે ?

ત્યારે અમારે શું કહેવું ?’

શ્રીમદ્ બોલ્યા :

‘તમારે કહેવું કે

પાપશ્રી નિવૃત્ત થવું એ અમારું પ્રતિક્રિયા છે

શો કાં જ લિ

શ્રી ભુપતરાય જયંતિલાલ શાહ (ઉંમર વર્ષ ૫૨) તા. ૨૭-૨-૯૬ મંગળવારના રોજ ટુંકી ખિમારી બાદ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી આ સભાના વ્યવસ્થાપક સમિતિના સભ્ય હતા. તેઓશ્રી આ સભાના દરેક કાર્યમાં ખૂબ જ ખંત અને લાગણીપૂર્વક સેવા આપતા હતા. સભાના લાઇબ્રેરી વિભાગમાં પણ તેઓએ સારી એવી સેવા બજાવી હતી.

સદ્ગતની વિદાયથી આ સભાને બારે મોટી જોટ પડી છે.

તેઓશ્રીના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે તેમના આત્માને પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પરમ શાંતિ અપે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ....

લિ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ-ભાવનગર

શો કાં જ લિ

શ્રી અનંતરાય અમૃતલાલ વોરા (ઉંમર વર્ષ ૭૩) તા. ૧૯-૩-૯૬ મંગળવારના રોજ સુરત મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ખૂબ જ ધાર્મિકવૃત્તિવાળા અને મિલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે, તેમજ તેમના આત્માને પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પરમ શાંતિ અપે એવી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લિ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ-ભાવનગર

શો કાં જ લિ

સ્વ. સુભદ્રાબેન (સવિતાબેન) હિંમતલાલ શેઠ (ઉંમર વર્ષ ૬૫) તા. ૨૭-૪-૯૬ શનિવારના રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ખૂબ જ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા, સ્વભાવે મીલનસાર અને સરળ વ્યક્તિત્વ ધરાવતા હતા. તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે સાથે સાથે તેમના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ

લિ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ-ભાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા-ભાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા-ભાવનગરની ગત તા. ૧૦-૩-૯૬ ને રવિવારના રોજ નવી વ્યવસ્થાપક કમિટીની ચૂંટણી યોજવામાં આવી હતી. જેમાં નીચે મુજબના હોદ્દાદારો ચૂંટાયેલા બહાર થયા હતા.

૧. શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદભાઈ શાહ	પ્રમુખશ્રી
૨. શ્રી દિવ્યકાંતભાઈ એમ. સલોત	ઉપપ્રમુખશ્રી
૩. શ્રી હિંમતલાલ અનોપચંદભાઈ મોતીવાળા	મંત્રીશ્રી
૪. શ્રી ચીમનલાલ ખીમચંદભાઈ શેઠ	મંત્રીશ્રી
૫. શ્રી ચીમનલાલ વર્ધમાનભાઈ શાહ	ખજાનચી
૬. શ્રી કાંતિલાલ રતિલાલ સલોત	સભ્યશ્રી
૭. શ્રી પ્રવિણચંદ્ર જગજીવનદાસ સંઘવી	સભ્યશ્રી
૮. શ્રી નટવરલાલ પ્રભુદાસ શાહ	સભ્યશ્રી
૯. શ્રી પ્રતાપરાય અનોપચંદ મહેતા	સભ્યશ્રી
૧૦. શ્રી ખાંતિલાલ મુળચંદભાઈ શાહ	સભ્યશ્રી
૧૧. શ્રી ભાસ્કરરાય વૃજલાલ વકીલ	સભ્યશ્રી
૧૨. શ્રી જસવંતરાય ચીમનલાલ ગાંધી	સભ્યશ્રી
૧૩. શ્રી રસેશકુમાર મહાસુખરાય શાહ	સભ્યશ્રી
૧૪. શ્રી અરવિંદભાઈ ચંદુલાલ ખુટાણી	સભ્યશ્રી
૧૫. શ્રી હસમુખરાય જેન્તીલાલ (હારીજવાળા)	સભ્યશ્રી

કોઈનું યુરું ચાહતા પહેલા.....!

કોઈનું યુરું ચાહતા પહેલાં વિચાર કરો.
અજ્ઞાનવશ થઈ સાહસ કરવા જતાં એક દિવસ એવો આવશે
જ્યારે પરનું યુરું કરવા માટે પારાવાર પસ્તાવો કરવો પડશે,
છતાં તે યુરું કર્યાના બદલો નહિ હશે,
જીવને તે સમયે જે સહન કરવું પડશે
તેનું વળુંન થઈ શકે તેમ નથી.
અશાંતિની આગ પળવાર માટે ઠરીને ઠામ બેસવા દેશે નહિ,
માટે ક્ષમાભાવ રાખવો.
મનથી, વચનથી કોઈનું યુરું ચિંતવવું નહિ.

Shree Atmanand Prakash

Regd. No. GBV. 31

ધર્મનું શરણુ....

ઉત્કટે દુઃખ આયાતે પ્રપત્તવ્યા સુમેધસા ।
આલમ્બ્ય પરમાત્માનં શરણ ધમભાવના ॥

卐

- * ઉત્કટ દુઃખ આવતા સુરજને યોગ્ય ઉપાય લેવા સાથે પરમાત્માનું આલંબન લઇ ધર્મભાવનાનું શરણુ ગ્રહણ કરવું.

卐

- * At the approach of calamity, one having resorted to God, should take refuge with the auspicious reflection on Dharma.

પ્રતિ,

BOOK-POST

From,
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
ડૉ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
આરગેઇટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, ભાવનગર